

Pozmeňujúci návrh
poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Márie KOLÍKOVEJ, Juraja KRÚPU,
Zuzany MESTEROVEJ a Martina DUBÉČIHO
k vládnemu návrhu zákona o niektorých opatreniach na zlepšenie
bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike
(tlač 364)

V súlade s ustanoveniami zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov predkladáme nasledujúci pozmeňujúci návrh k vládnemu návrhu zákona o niektorých opatreniach na zlepšenie bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike (tlač 364).

Vo vládnom návrhu zákona navrhujeme tieto zmeny:

1. V čl. I sa vypúšťa bod 1.

Ostatné novelizačné body v čl. I sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie:

Navrhovaného ustanovenia je formulované vágne a nie je z neho možné jednoznačne určiť, čo všetko pojem „rušiť výkon práva pokojne sa zhromažďovať“ obsahuje, pričom ani z dôvodovej správy nie je zrejmé, aké konanie sa bude považovať za rušenie výkonu práva pokojne sa zhromažďovať. Upozorňujeme na to, že ak sa niekto vedľa demonštrácie postaví s protitransparentom, tak takéto konanie je podľa judikatúry EŠLP v súlade so slobodu prejavu a právom na protidemonštráciu. Zároveň navrhované ustanovenie sa javí v rozpore s ustáleným výkladom uplatňovania práva na zhromaždenie zo strany EŠLP a Benátskej komisie, podľa ktorého sú chránené aj demonštrácie, resp. prejavy, ktoré sú emotívne a pod. Na základe uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenie vypustiť.

2. V čl. I bod 2 znie:

„2. V § 1 odsek 5 znie:

„(5) Sú zakázané zhromaždenia

a) v okruhu 50 metrov od

1. objektu, v ktorom pravidelne rokuje Národná rada Slovenskej republiky,
2. objektu, v ktorom má stále sídlo Ústavný súd Slovenskej republiky, ak osobitný predpis neustanovuje inak,^{1b)}

b) v okruhu 20 metrov od

1. objektu, v ktorom pravidelne rokuje vláda Slovenskej republiky,

2. iného objektu ako podľa prvého bodu, v ktorom rokuje alebo inak vykonáva svoju pôsobnosť vláda Slovenskej republiky;
3. sídla všeobecného súdu, ak účel zhromaždenia môže ohroziť právo na spravodlivý súdny proces.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 1b znie:

„1b) Napríklad § 242 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

Odôvodnenie:

Právo vybrať si miesto, čas a spôsob zhromaždenia je zahrnuté v obsahu čl. 11 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), a to v súlade s obmedzeniami vyplývajúcimi z ods. 2 Dohovoru. Z judikatúry ESLP vyplýva, že ak je pre účastníkov zhromaždenia kľúčové umiestnenie, resp. miesto konania zhromaždenia, príkaz zmeniť toto miesto môže znamenať zásah do práva zaručeného čl. 11 Dohovoru. Uvedené však neznamená, že výkon práva zhromažďovať sa dáva automaticky titul na vstup na súkromný pozemok alebo na všetok verejný majetok (napr. do vládnych budov, univerzít a pod.). Štát však nemôže úplne znemožniť účel demonštrácie, a teda demonštranti majú právo zvoliť si miesto konania demonštrácie v súlade s jej účelom. Na základe uvedeného navrhujeme zúžiť zákaz zhromaždenia tak, aby nedochádzalo k úplnému zmareniu účelu demonštrácie, pričom je potrebné zdôrazniť, že je práve úlohou štátu, najmä bezpečnostných zložiek, robiť potrebné opatrenia v záujme zachovania bezpečnosti. Rozlišujeme vzdialenosť na 50m a 20m v závislosti od stálej adresy objektov, o ktoré ide. V prípade výjazdových rokovaní vlády v menšej obci sme stanovili menšiu vzdialenosť, pretože nemusia byť dané podmienky na zabezpečenie zhromaždenia. V prípade všeobecných súdov nie je možné zakázať zhromaždenia en bloc, zákaz musí súvisieť s konkrétnym konaním a možnosťou ohroziť spravodlivý súdny proces. V pôvodnom znení by to znamenalo, že sa vôbec nemôže protestovať v okruhu 50m od všeobecného súdu, čo by najmä v menších mestách mohlo úplne znemožniť výkon práva zhromažďovať sa, aj keby zhromaždenie nemalo nič spoločné sú súdom.

3. V čl. I sa vypúšťa bod 5.

Ostatné novelizačné body v čl. I sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie:

Na základe navrhovaných zmien v spojení s navrhovanou úpravou § 14a ods. 2 je obec pod hrozbou pokuty nepriamo nútená zakázať zhromaždenie len pre informáciu, ktorá nasvedčuje, že by dôvody zákazu mohli existovať. To znamená, že postačuje, ak polícia vysloví podozrenie, že takéto dôvody existovať môžu, oznámi ich obci a obec ak na tomto základe zhromaždenie nezakáže preberá na seba zodpovednosť za priebeh zhromaždenia pod hrozbou pokuty. Je práve povinnosťou štátu a bezpečnostných zložiek zabezpečiť, aby zhromaždenie obyvateľov prebiehalo pokojne a bezpečne (pozitívny záväzok štátu vyplývajúci priamo zo slobody zhromažďovania). Na splnenie tejto povinnosti je štát povinný vynaložiť riadne prostriedky a úsilie, aby zabezpečil výkon ústavného práva obyvateľov a ich bezpečnosť. Týmto ustanovením sa štát tejto povinnosti zbavuje jednoduchým informovaním obce a celú zodpovednosť za priebeh zhromaždenia prenáša na obec. Následne ak obec zhromaždenie nezakáže, hrozí jej pokuta do výšky 16.500 eur. Ak však obec zakáže zhromaždenie na základe informácií od Policajného zboru, vopred tak prezumuje, že zhromaždenie nebude pokojné a takéto obmedzenie (zakázanie) nemôže obstať pri posúdení toho, či bolo takéto obmedzenie skutočne nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa. Navyše aj v prípade, ak by obec zhromaždenie zakázala a následne by sa konalo, aj takýto výkon slobody zhromažďovania môže byť považovaný za súladný so slobodou zhromažďovania, obzvlášť ak rozhodnutie o zákaze bude arbitrárne iba na základe nejakého podozrenia identifikovaného zo strany Policajného zboru. Na základe uvedeného navrhujeme uvedené ustanovenie vypustiť.

4. V čl. I sa vypúšťa bod 6.

Ostatné novelizačné body v čl. I sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie:

Navrhuje sa vypustenie ustanovenia § 10 ods. 2 písm. d) a presunutie do fakultatívnej možnosti

pre obec, pretože obec má najlepšie možnosti pre vyváženú stretu práva na súkromie a práva na slobodu zhromaždenia.

Písm. e) sa navrhuje vypustiť z dôvodu nejednoznačnej formulácie (ide o stret "viacerých oznámených zhromaždení", pričom ani nemusí ísť o vzájomné protidemonštrácie) a čiastočnej duplicity s existujúcim písm. b). V tejto súvislosti tiež poukazujeme na to, že iba existencia rizika násilia nie je dostatočným dôvodom pre zakázanie zhromaždenia, pretože je úlohou štátu, aby preukázal konkrétne odhady potenciálneho rozsahu narušenia verejného poriadku pre posúdenie toho, aké zdroje bude potrebné použiť pre neutralizáciu hrozby násilných stretov. V prípade, ak by pravdepodobnosť napätia alebo vypätej výmeny názorov medzi vzájomne opozičnými skupinami bol automaticky dôvod na zákaz zhromaždenia, spoločnosť by bola ochudobnená o možnosť vypočítať si rôzne názory, vrátane tých, ktoré urážajú citlivosť časti obyvateľstva.

Navrhuje sa tiež vypustenie písm. f), ktorým sa navrhuje plošný zákaz demonštrovania, ak existuje dôvodná obava, že dôjde k zásahu do základného práva na súkromie viacerých osôb alebo k zásahu do pokojného užívania obydlija viacerých osôb. Pri uplatňovaní tohto ustanovenia v praxi by mohlo dôjsť k tomu, že by nebolo možné demonštrovať v zásade nikde tam, kde sú obydlia, a zároveň pojem „dôvodná obava“ je veľmi neurčitý. Súčasnú právnu úpravu považujeme za postačujúcu, pretože podľa nej platí, že ak obec vyhodnotí, že demonštrácia nad primeranú mieru zasahuje do práva na súkromie osôb, má sa so zvolávateľom dohodnúť podľa § 8 ods. 1 alebo podľa § 9.

5. V čl. I bod 7 znie:

„7. V § 10 odseky 3 a 4 znejú:

„(3) Obec môže zhromaždenie zakázať, ak sa má konať v mieste, kde by potrebné obmedzenie dopravy a zásobovania bolo v závažnom rozpore so záujmom obyvateľstva, ak možno bez neprimeraných ťažkostí konať zhromaždenie inde bez toho, že by sa tým zmaril oznámený účel zhromaždenia.

(4) Obec môže zhromaždenie zakázať, ak sa má konať v bezprostrednej blízkosti obydlija osoby, s výkonom zamestnania, povolania alebo funkcie ktorej účel

zhromaždenia priamo súvisí, ak možno bez neprimeraných ťažkostí konať zhromaždenie inde bez toho, že by sa tým zmaril oznámený účel zhromaždenia.“.

Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 5.“.

Odôvodnenie:

Navrhované ustanovenie nejasne, zneužívateľne a potenciálne protiústavne umožňuje uprednostniť právo na súkromie jednotlivcov či niekoľkých pred výkonom zhromažďovacieho práva iných bez jasných kritérií iba na základe posúdenia obce. V tomto pozmeňovacom návrhu predkladané riešenie je proporcionálnym vyjadrením vzťahu zhromažďovacieho práva a iných legitímnych účelov vrátane práva na súkromie, s ktorými môže byť zhromažďovacie právo v konflikte.

6. V čl. I, 9. bode sa v § 14 odseku 1 vypúšťa písmeno m).

Odôvodnenie:

Predmetné ustanovenie je vágne formulované a dáva priestor na voľný výklad jeho uplatňovania a následného sankcionovania a z tohto dôvodu ho navrhujeme vypustiť. V tejto súvislosti poukazujeme tiež na judikatúru ESLP, podľa ktorej posúdenie toho, či zhromaždenie bolo „pokojné“ je odlišné od posúdenia správania sťažovateľa. Aj v prípade, že existuje skutočné riziko toho, že zhromaždenie môže skončiť nepokojom z dôvodu okolností mimo kontroly organizátora, nestráca ochranu čl. 11 Dohovoru a akékoľvek obmedzenie takéhoto zhromaždenia musí naplniť podmienky v čl. 11 ods. 2 Dohovoru. Bremeno preukázania, že organizátor zhromaždenia má násilné úmysly, leží na štáte.

7. V čl. I sa vypúšťajú body 10 až 12.

Odôvodnenie:

Na základe navrhovaných zmien v spojení s navrhovanou úpravou v novelizačnom bode 3 je obec pod hrozbou pokuty nepriamo nútená zakázať zhromaždenie len pre informáciu, ktorá nasvedčuje, že by dôvody zákazu mohli existovať. Ide o už spomínané prenesenie zodpovednosti za priebeh zhromaždenia na obec (viď odôvodnenie k bodu 3). Vzhľadom na vypustenie bodu 10 sa navrhuje vypustiť aj nadväzujúce body 11 a 12.

8. V čl. II sa vypúšťa bod 3.

Ostatné novelizačné body v čl. II sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie:

Predmetné ustanovenie je vágne formulované a dáva priestor na voľný výklad jeho uplatňovania a následného sankcionovania a z tohto dôvodu ho navrhujeme vypustiť. V tejto súvislosti poukazujeme tiež na judikatúru ESĽP, podľa ktorej posúdenie toho, či zhromaždenie bolo „pokojné“ je odlišné od posúdenia správania sťažovateľa. Aj v prípade, že existuje skutočné riziko toho, že zhromaždenie môže skončiť nepokojom z dôvodu okolností mimo kontroly organizátora, nestráca ochranu čl. 11 Dohovoru a akékoľvek obmedzenie takéhoto zhromaždenia musí naplniť podmienky v čl. 11 ods. 2 Dohovoru. Bremeno preukázania, že organizátor zhromaždenia má násilné úmysly, leží na štáte.

9. Čl. III a čl. IV sa vypúšťajú.

Ostatné novelizačné články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie:

V navrhovanej právnej úprave čl. III ide výslovne o doplnenie kompetencie SIS do zákona, takže nesedí zdôvodnenie v dôvodovej správe, že “nejde nevyhnutne o meritórnu zmenu právnej úpravy, ale skôr o osobitné zdôraznenie”. Akékoľvek ďalšie vysvetlenia absentujú, uvedená kompetencia nemá jasne stanovené mantinely a vzhľadom na charakter informácií je vysoké riziko zneužitia takto získaných informácií a neprímeraného zásahu do súkromia určených osôb.

Navrhované úpravy v čl. IV nijako nesúvisia so zlepšením bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike. Tento novelizačný článok má charakter účelovej zmeny platnej pre jednu osobu a nie pre všeobecný právny predpis, čo považujeme za zásadný nedostatok tejto právnej úpravy. Z uvedených dôvodov sa navrhuje tento novelizačný článok vypustiť.

10. V Čl. V sa vypúšťajú body 4, 5 a 7.

Odôvodnenie:

Priestupok je protiprávne konanie, ktorého závažnosť je nepatrná, pričom navrhovaný typ zásahu sa pripúšťa len v súvislosti s vedením trestného stíhania, t. j. ak je osoba podozrivá / obvinená z trestnej činnosti. Týmto ustanovením dochádza k neproporcionalite na jednej strane medzi ujmom spôsobenou verbálnym prejavom nepatrnej závažnosti, a na druhej strane zásahmi do práva na súkromie a ochranu osobných údajov, ktoré si smie policajt vyžiadať od providera za účelom objasnenia priestupku. Z uvedeného dôvodu sa navrhuje ustanovenie vypustiť.

Podľa vládneho návrhu má Policajný zbor zaisťovať počas výkonu funkcie ochranu mnohých určených osôb. Ide o značný zásah do ich súkromia, preto sa navrhuje, aby na prípadnej ochrane bola široká zhoda dotknutých osôb, ktorá sa v súčasnosti nedosiahla a nestihla prerokovať. Zároveň nie je jasné, prečo je medzi menovanými predseda Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale napríklad predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky či Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky už nie, dokonca ani predseda Súdnej rady. Preto sa navrhuje toto ustanovenie vypustiť a prípadne prepracovať. Vzhľadom na vypustenie bodu 5. v čl. V sa navrhuje vypustiť aj súvisiace prechodné ustanovenie.

11. Čl. VII a čl. VIII sa vypúšťajú.

Nasledujúci novelizačný článok sa primerane prečísluje.

Odôvodnenie:

K čl. VII: Rozširuje sa skutková podstata trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pričom takáto úprava sa javí byť v rozpore so zásadou ne bis in idem. Podľa tohto návrhu bude možné trestne postihovať nezaplatenie pokuty alebo inej peňažnej sankcie, a to trestom odňatia slobody až na dva roky, pričom nemá priamy súvis s obsahom vládneho návrhu na zlepšenie bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike. Zároveň v dôvodovej správe nie je táto právna úprava riadne odôvodnená a nie je vysvetlený ani pojem „bez

vážneho dôvodu“, a teda nie je zrejmé jeho uplatňovanie v praxi. Na základe uvedených dôvodov navrhujeme tento novelizačný článok vypustiť.

K čl. VIII: Navrhované úpravy zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov v spojení s úpravou § 32 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov predstavujú obmedzenie slobody slova, pričom v súbehu so zásahmi do práva na súkromie je takéto obmedzenie v absolútnom nepomere vo vzťahu k ujme spôsobenej hrubo neslušnými výrokmami v online debatách. Z uvedeného dôvodu navrhujeme čl. VIII vypustiť.

12. V čl. IX sa slová „dňom vyhlásenia“ nahrádzajú slovami „15. júla 2024“.

Odôvodnenie:

Navrhuje sa zmena účinnosti na 15. júla 2024 tak, aby bola zabezpečená dostatočná legisvakačná doba.

Pozmeňujúci návrh

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

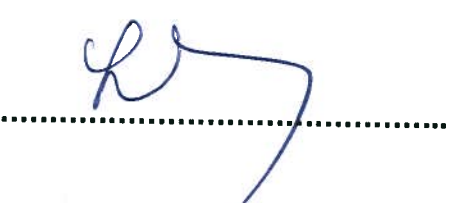

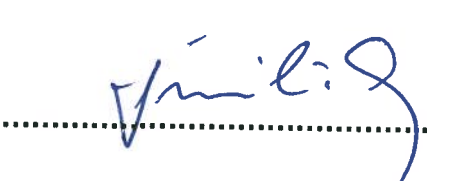
MÁRIE KOLÍKOVEJ, JURAJA KRÚPU, ZUZANY MESTEROVEJ A MARTINA DUBČI

k vládnemu návrhu zákona o niektorých opatreniach na zlepšenie bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike (tlač 364)

Meno a priezvisko

Podpis

1. MÁRIA KOLÍKOVÁ
2. JURAJ KRÚPA
3. ZUZANA MESTEROVÁ
4. MARTIN DUBČI
5. MAREK LACHOVIČ
6. VERA KACMA'LOVÁ

7. NATÁLIA NASH
8. TINA GAŽOVIČOVÁ
9. BRANKLAV VANČO
10. JASO MIKHAL
11. JÁN HARGAŠ
12. ONDREJ DOŠTÁL
13. TOMAŠ SZALAY
14. VĽADIMÍR VEDEČEK
15. MICHAL ŠIMEČKA
16. MARTIN ŠMIKŇÁK

17. MARIAN CAUCIK

18. JOSEF HAZEK

19.

.....

20.

.....